

5 Защото можаше то да ся продаде за повече отъ триста пънзии, и да ся раздадътъ на сиромасы-
 6 тъ, и роптаяхъ на неїж. Но Іисусъ рече: Оставете їж; защо ѝ досаждате? добръ работъ сто-
 7 ри на мене. Защото сиромасы-тъ всяко го имате съсъ себе си, и когато щете можете да имъ сто-
 8 рите добро; мене обаче всяко го нѣмате. Това което можаше тя го стори; прѣдвари да пома-
 9 же съ миро тѣло-то ми за погребеніе. Истина-
 ви казувамъ: Дѣто че ся проповѣда това еван-
 гелие по всички-тъ евѣтъ, и това което стори
 тя, ще ся казува за споменъ неинъ.

10 Тогазъ Иуда Искарийски, единъ отъ двана-
 десетъ-тъ, отиде при първосвященици-тъ, да
 11 го прѣдаде тѣмъ. И тъ като чухъ възрадувахъ
 ся; и обѣщахъ ся да му дадѫтъ сребро; и тър-
 съше какъ да го прѣдаде на сгодно време.

12 И въ първый-тъ денъ на бесквасны-тъ хлѣбо-
 ве, когато коляхъ жертви за пасхъ-тъ, казу-
 ватъ му ученици-тъ му: Дѣ ищешъ да идемъ и
 13 да пригответъ да ядешъ пасхъ-тъ? И проважда
 двама отъ ученици-тъ си, и казува имъ: Идѣте
 въ градъ-тъ; и ще ви срѣщне човѣкъ който
 14 носи кърчагъ съ водж; идѣте вслѣдъ него. И
 дѣто влѣзе, речѣте на стопанинъ-тъ на тѣзи
 кашъ: Учителъ-тъ казува: Дѣ е виталница-та,
 15 дѣто ще ямъ пасхъ-тъ съ ученици-тъ си? И
 той ще ви посочи горницъ голѣмъ, постланъ,
 16 готовъ; тамъ ни пригответъте. И излѣзохъ уче-
 ници-тъ му, и дойдохъ въ градъ-тъ, и намѣри-
 хъ както имъ рече, и пригответихъ пасхъ-тъ.

17 И като станж вечеръ, дойде съ дванадесетъ-
 18 тъ. И когато сѣдѣхъ на тръпезжъ и ядѣхъ,
 рече Іисусъ: Истина ви казувамъ: Единъ отъ
 19 васъ ще мя прѣдаде, който яде съ мене. А тъ
 начинъ да скърбяте, и да му казуватъ единъ
 по единъ: Да ли съмъ азъ? и другъ: Да ли съмъ